

ANTON PANN

*Spitalul
a morului*

sau Cîntătorul dorului

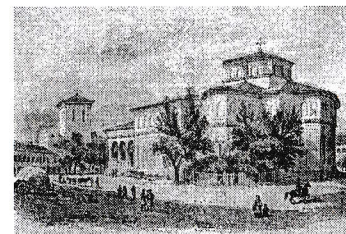
însoțit de

Cuvinte lămuritoare despre vechea muzică profană de la noi
de Nicolae Gheorghică

Mică antologie de citate din scrieri despre Anton Pann
de Petru Romoșan

Cuprins

Oameni mari despre un « poporan » de Petru Romoșan	I-VIII
Anton Pann și zvonul oriental al cântecelor din străvechiul București de Nicolae Gheorghîță	IX-XVI
Spitalul amorului în notație europeană	14
1 (9)* Luni veniră, marți veniră	16 / 223
2 (10) Amărîta turturică	18 / 223
3 (11) De mic, săracuț de mine	19 / 224
4 (12) Albo, Albo de la munte	21 / 224
5 (13) Und-auz cucul din luncă	22 / 225
6 (14) Spune-mi, mîndro, mergi ? Nu mergi ?	23 / 226
7 (15) Aolică, dodo, fa !	25 / 226
8 (16) Cînd eram mai tinerică	26 / 227
9 (17) Nu mai poci de ostenit	26 / 227
10 (18) Este bine ? nu e bine	28 / 228
11 (19) Pe mine ce m-a mîncat	29 / 229
12 (20) N-ați auzit d-un Jian	30 / 230
13 (21) Vestea-n țară a ajuns	34 / 231
14 (22) Decît ruda și vecinul	35 / 231
15 (23) Bat-o sfîntul de lupoaie	36 / 232
16 (24) Bate-mă, trîntește-mă	37 / 233

* Prima cifră are un rol de « număr curent » și se regăsește în numerotarea laterală a partiturilor psaltice. Este urmată, în ambele tipuri de transcriere, de un număr între paranteze, adică numărul de ordine din ediția lui Gheorghe Ciobanu (1954). La cuprins apare mai întîi numărul de pagină al cântecului în notație europeană, iar după [/], pagina corespunzătoare transcrierii sale în psaltică.

17 (25)	Leliță Săftiță	38 / 234
18 (26)	Sirmăna nevasta mea	39 / 234
19 (27)	Mult mi-e dor, surată, dor	40 / 235
20 (28)	Mult mi-e dor, surată, dor	41 / 235
21 (29)	De cînd s-a dus neica-n cale	42 / 236
22 (30)	Bată-l pustia, să-l bată	43 / 236
23 (31)	Fată de birău	44 / 237
24 (32)	Fată de birău	45 / 237
25 (33)	Und-auz cucul cîntînd	45 / 238
26 (34)	Vine cucul de trei zile	46 / 238
27 (35)	Mierliță, mierliță	47 / 239
28 (36)	Pînă cînd nu te iubeam	48 / 239
29 (37)	Bordeiași, bordei, bordei	49 / 240
30 (38)	Aoleo, frate răzneț	50 / 240
31 (39)	Și noi, și noi la Ilinca	51 / 241
32 (40)	Mărioară dintre bălți	52 / 241
33 (41)	Astăzi bură, mîine bură	52 / 242
34 (42)	Am auzit, puică, bine	54 / 243
35 (43)	Mugur, mugur, mugurel	55 / 244
36 (44)	Tirană streinătate	55 / 244
37 (45)	Ah ! mult sînt streină-n lume	57 / 245
38 (46)	Mult mi-e ibovnica mică	59 / 246
39 (47)	Văduviță grasă	60 / 246
40 (48)	Puiul meu și dorul meu	61 / 247
41 (49)	Cată, Doamne, pre pămînt	62 / 247
42 (50)	Luna, stelele să cază	63 / 248
43 (51)	De știam c-ăi fi așa	64 / 248
44 (52)	Mi-am adus aminte de fericiri trecute	64 / 249
45 (53)	Tînră copilă dragă	65 / 249
46 (54)	Vezi, nemilostivo, vezi	66 / 250
47 (55)	D-ai ști, suflețelul meu	67 / 251
48 (56)	Lasă, nu voi să-mi zîmbești	68 / 251
49 (57)	Lumina vieții mele	69 / 252
50 (58)	Lasă, lasă, suflețel	70 / 252
51 (59)	Tulpină dragă, de ce n-ai floare ?	70 / 253
52 (60)	Răbdarea mi se stinse	71 / 254
53 (61)	Minunată ești la stat	74 / 255
54 (62)	Uită-te cu milă, puică	75 / 256
55 (63)	Tot de dor, de dor, de dor	75 / 256
56 (64)	Cine pătimeste, cine ?	76 / 257
57 (65)	Spune, inimioară, spune	77 / 257

58 (66)	Dragostea, focul de dor	78 / 258
59 (67)	Vezi cu ochii și nu crezi	79 / 259
60 (68)	O să mor, ah ! o să mor	80 / 260
61 (69)	Bată-l Dumnezeu d-amor	81 / 260
62 (70)	Ah ! o păsărică	82 / 261
63 (71)	Luniță luminătoare	83 / 261
64 (72)	Astăzi rîz, vorbesc, glumesc	83 / 262
65 (73)	Cum ziceai că mă iubești	84 / 262
66 (74)	Pînă cînd să simț durere	85 / 263
67 (75)	Pînă cînd să simț durere	86 / 264
68 (76)	Nădejdea-mi s-a stins toată	88 / 264
69 (77)	Nu de multă vreme	89 / 265
70 (78)	Iată, vremea ne desparte	91 / 266
71 (79)	Nu mă pedepsi, stăpînă	92 / 267
72 (80)	Lacrămi vărs, din piept suspin	93 / 267
73 (81)	Pînă cînd să simț durere	94 / 268
74 (82)	Lună, lună, stea frumoasă	96 / 268
75 (83)	Bine este tot'dauna	97 / 269
76 (84)	Dacă inima îți cere	98 / 270
77 (85)	Dragă, cum te-am iubit eu	99 / 270
78 (86)	Din stele, nu e nici una	99 / 271
79 (87)	Cum ai fost la maică-ta	100 / 272
80 (88)	Gîndesc să plec, să mă duc	101 / 272
81 (89)	Cum plec dinaintea ta	102 / 273
82 (90)	Draga mea, ce stai pe gînduri	103 / 273
83 (91)	Inima-n mine de dor să-ncinge	104 / 274
84 (92)	De ce cu-a lor lumină	105 / 275
85 (93)	Nu voi lume, voi să mor	107 / 276
86 (94)	Scoală, puiculiță, scoală	108 / 276
87 (95)	Geaba căci mă tot săruți	109 / 277
88 (96)	Inimioara mea cea arsă	110 / 278
89 (97)	Vezi pricina de amor	111 / 279
90 (98)	O inimă ce suspină	112 / 279
91 (99)	De cîte ori te zăresc	113 / 280
92 (100)	Într-o seară, l-adunare	114 / 281
93 (101)	Inimioara mea din mine	115 / 281
94 (102)	M-am rănit fără nădejde	116 / 282
95 (103)	Acest foc ce arde-n mine	117 / 283
96 (104)	Nu gîndeam, nici socoteam	118 / 284
97 (105)	Vede cruda că mi-e dragă	119 / 284
98 (106)	Vai ce ceas, ce zi, ce jale !	120 / 285

99 (107)	Rămii sănătoasă !	124 / 289
100 (108)	Ca robul ce cîntă amar în robie	125 / 290
101 (109)	Pe o stîncă neagră	127 / 290
102 (110)	În zorii zilei	128 / 291
103 (111)	Sirmană frunză nenorocită	129 / 291
104 (112)	Un păstor tînăr, frumos la față	131 / 292
105 (113)	Rănit în bătaie soldatul căzuse	132 / 292
106 (114)	Din sînul maicii mele	134 / 293
107 (115)	Tu, nădejdea mea, noroc !	135 / 294
108 (116)	Un pui zboară și să duce	137 / 294
109 (123)	Ochilor de plîns topiți	138 / 294
110 (124)	Mi-e inima-ntristată	139 / 295
111 (125)	În sfîrșit, zeii se miluiră	140 / 296
112 (126)	Doamne, Doamne sfinte	142 / 296
113 (127)	Cînd l-adunări e-nsotită	143 / 297
114 (128)	De două ori vederea-ți	144 / 297
115 (129)	Într-ăst lăcaș plin de suspinuri	145 / 298
116 (130)	Ziua, vai, să depărtează	146 / 299
117 (131)	Acum e miezul nopții	147 / 299
118 (132)	Dup-atîta lungă, crudă despărțire	148 / 300
119 (133)	Așa am fost ursită	151 / 302
120 (134)	Ești ca un înger, a mea frumoasă	152 / 302
121 (135)	Cam ce cîntec, dragă	153 / 303
122 (136)	Copiliță fragă, ești destul frumoasă	154 / 303
123 (137)	Eu n-am parte de amor	156 / 304
124 (138)	Tu ești zîna mea slăvită	157 / 305
125 (139)	Mila mea, dulceața mea	158 / 306
126 (140)	Departate sînt de tine	159 / 306
127 (141)	E noapte, întunec	161 / 307
128 (142)	Din cînd în cînd aprinsă	162 / 308
129 (143)	Maria cea bălaie	164 / 309
130 (144)	De ce nu sînt grădina	166 / 310
131 (145)	Vai ! răul cum să ține !	167 / 310
132 (146)	Era noapte-ntunecoasă	169 / 311
133 (147)	Tata zice : fată, fată	170 / 312
134 (148)	A, bine-mi pare, fata-i a mea	171 / 313
135 (149)	Cu capela cam drăcească	172 / 314
136 (150)	Ia-mi cu ochi o leac mă fură	173 / 315
137 (151)	Arză-l focul dascăl, cum mă necăjește	174 / 317
138 (152)	Cali spera, spera	175 / 317

139 (153)	S-a dus vremea ța frumoasă	176 / 318
140 (154)	Of, of, of, te rog, aibi milă	177 / 319
141 (155)	Hai să meargă, meargă	178 / 319
142 (156)	În zadar faci silă mie	178 / 320
143 (157)	Cît mi-e de urît cînd sînt fără tine	179 / 320
144 (158)	Viață bună vreodată	180 / 321
145 (159)	Tu-mi ziceai odată	181 / 321
146 (160)	Tu te plîngi, Eleno	183 / 322
147 (161)	A ta frumusețe	184 / 322
148 (162)	Într-o zi de dimineață	185 / 323
149 (163)	Inimă, precurmă-ți gîndul	186 / 323
150 (164)	Ai avut destulă vreme	188 / 324
151 (165)	Îmi aduc aminte	188 / 324
152 (166)	Eram odată privită-n lume	189 / 325
153 (167)	Inima mi-e plină	191 / 326
154 (168)	Sosește iară noaptea	192 / 326
155 (169)	Trecut-a primăvara	193 / 327
156 (170)	Chitar', muz-armonicească	194 / 328
157 (171)	Nu voi avere, nici bogăție	195 / 328
158 (172)	O ! veselie la masă	196 / 329
159 (173)	Veniți cu toții dimpreună	196 / 329
160 (174)	Nimic nu-i ca vinul	197 / 330
161 (175)	Toți, cu toți întru unire	198 / 330
162 (176)	Iată, iat-a sosit iară	199 / 331
163 (177)	Părăsita mea grădina	202 / 332
164 (178)	Din tineretea-mi crudă	204 / 333
165 (179)	Geniul tău cel din fire	205 / 333
166 (180)	A mea tînără taină	206 / 334
167 (181)	Stai, fetiță drăgălașe	207 / 335
168 (182)	Stai puțin, fetițo dragă	209 / 335
169 (183)	Ascultați o novita	210 / 336
170 (184)	Minervo, slăvită zîna !	212 / 336
171 (185)	Tristă turturico	212 / 337
172 (186)	Adio, iubită	214 / 338
173 (187)	Frumoasă Colimbelo	215 / 338
174 (188)	Români, iubiți prieteni	216 / 340

Glosar 219

Spitalul amorului în notație psaltică 222

1 (9) Luni veniră, marți veniră

Muirea cu bărbatu bețiv

Moderato

Luni ve - ni - ră. marți ve - ni - ră, Să - ră - can de mi - ne
Mier - curi și joi mă pe - ți - ră, Să - ră - can de mi - ne.

Luni veniră, marți veniră,
Sărăcan de mine
Miercuri și joi mă pețiră.
Sărăcan de mine.
Sîmbătă mă logodiră,
Duminecă mă pîrliră.

Cu cimpoi¹ mă cununară,
Danțuri vesele jucară,
Și de vie mă băgară
Întru a iadului pară.

Mă dădură după unul
Ceia ce are tot bunul,
E poreclit : căscăunul,
Și este și tiz cu nunul.

Frumusețea-i cea mai multă
Este fața-i cea ca turtă,
Statu-i de măsură scurtă
Și crescut mai mult în burtă.

Dar nu-mi plîng dintr-asta vacul
Nici mi-e jalea, nici neplacul,
Aibă fața chiar ca dracu,
Nu mi-ar fi urît săracul !

Ci în lume-mi este focul,
De îmi blestem nenorocul,
Că bea vin cu bolobocul
Pînă cînd nu-l ține locul.

Cînd se ia de băutură,
Ține-te, săracă gură,
Vadra e a lui măsură,
Oh ! vai ochi-mi ce văzură.

Ia borcanul de mînușe,
Și ca într-o găletușe
Toarnă vinul tot pe gușe,
Parc-azvîrlă pe o ușe.

¹ În original : ciumpoi.

Într-o zi dacă muncește,
El într-alta prăpădește,
De nimic nu îngrijește,
Cîrciumile tot păzește.

Noaptea bea pînă-ntîrzie,
N-are un soroc să vie ;
Masa nu mi se mai știe,
Casa parcă mi-e pustie.

Tot scurgînd mereu la oale
Nu mai are straie, țoale,
A rămas cu vine goale
Și cu zeghea fără poale.

De rușine fața-mi pică
Că-ncepură toți să-i zică :
« C-un papuc și c-o opincă,
Lipa, lipa, nea Stănică. »

Of ! cînd mi-l arăt, vecine,
Căraui pe drum cînd vine,
Parc-atuncea, de rușine,
Cade cerul peste mine.

Nici nu vine ca tot beatul,
Ci cu chiot ca turbatul ;
Cîinii-l petrec cu lătratul,
Iese-n gura lui tot satul.

Unde-l văz cu fața beată,
Cu hăinuța lăbărțată,
Cingătoarea răzmățată,
Of ! să mor îmi vine-ndată.

Dacă și în casă vine,
N-auz un cuvînt cu bine,
Ci cu gura stă pe mine,
De arțag să sparge-n sine.

Cînd de mine stă aproape,
Of ! mai bine să mă-ngroape !
Că din gură un fum scoate,
Nas să-l suferă nu poate.

Mult mi-e și de dînsu milă,
Că l-am luat de copilă ;
Dar, of ! mult mi-e de el silă,
Mă lipesc ca de o pilă !

Ca să caz la rugăciune,
Cu posturi, cu-nchinăciune,
Și-n genunchi cu plecăciune,
Ca să scap de un tăciune.

De mi s-ar trece cuvîntul,
De m-ar scăpa de el sfîntul,
I-aș săpa eu chiar mormîntul
Ș-aș trage-asupră-i pămîntul.

Spitalul Amonului, br. 1, p. 137 (-40).

2 (10) Amărîta turturică

Jalea turturelii

Moderato

A - mă - ri - ta tur - tu - ri - că ¹⁾ O, sir - ma na, vai de ea
 Cînd ră - mi - ne sin - gu - ri - că O, sir - ma - na, vai de ea
 Plînge și i - ni - ma - și stri - că O, sir - ma na, vai de ea.
 Ne - ști - înd ce să mai zi - că O, sir - ma - na, vai de ea.

Amărîta turturică,

O sirmana, vai de ea²,
 Cînd rămîne singurică !
 O sirmana, vai de ea,
 Plînge și inima-și strică,
 O sirmana, vai de ea,
 Ne știind ce să mai zică ;
 O sirmana, vai de ea.

Zboară tristă prin pustie,
 Cu dor după-a sa soție,
 Jalea ei nu se mai scrie,
 Mai mult moartă decît vie.

Cît trăiește, tot jelește,
 Plînge de se prăpădește,
 Cu alta nu se-nsoțește,
 Nici nu se mai veselește.

Trece frumoasă livede,
 Nu se uită, nici nu vede ;
 Fuge prin pădurea verde
 Și se duce de se pierde.

Zboară pînă de tot cade,
 Ocolind dumbrăvi, ograde,
 Și pe lemn verde nu șade ;
 Dorul ei de loc nu scade.

Și cînd stă cîte o dată,
 Tot pe ramură uscată,
 Cu inima înecată
 De jale nevindecată.

Șade pe cîte o stîncă,
 Nici nu bea, nici nu mănîncă ;
 Întristarea-i cea adîncă
 Din zi în zi crește încă.

¹ În original valoare de optime.

² Refrenul se zice după fiecare vers.

Unde vede apa rece,
 Nu va la ea să se pece,
 Ci o turbură și trece
 Blestemîndu-o să sece ;

Unde vede apa plină
 De noroaie și de tină,
 Mergesetea își alină
 Și de soțul ei suspină ;

Unde-aude să pocnească
 Pușca cea vînătorească,
 Ea se duce s-o lovească
 Să nu se mai chinuiască.

Cînd o pasăre, vai mie,
 Nu va să mai fie vie,
 Pentru draga ei soție,
 Cînd o pierde prin pustie ;

Dar eu care sînt din fire
 De cît ea mai cu simțire,
 Cum să sufer despărțire
 Fără jale și mîlnire !

Despărțirea mi-e amară !
 Trupul mi-e în foc cu pară :
 Mii de chinuri m-apucară,
 Parcă sufletul să-mi sară.

Moarte, moarte otrăvită !
 Nemiloasă, cruntă vită !
 Tu m-ai despărțit, cumplită,
 De perechea mea iubită !

Vino dar, ivește-ți fața,
 Taie-mi mai curînd viața
 Dacă mi-ai luat dulceața !

Spitalul Amourului, br. 1, p. 137 (-51).

3 (11) De mic, săracuț de mine

Sluga neprocopsită

Andante

De mic să - ră - cuț de mi - ne Cres - cînd
 tot prin miini stre - i - ne Să - ră -
 - cuț de mai ca mea.

Respect De mic, săracuț de mine,
Crescînd tot prin mîini streine
Săracuț de maica mea !

Mă băgai la ciobani slugă,
Îmi deteră cața, glugă,
Săracuț de maica mea !

Luai oile-n porneală,
Să le duc la pășuneală,
Săracuț de maica mea !

Lupi-n goană le luară,
Jumătate le mîncară,
Săracuț de maica mea !

Cînd văzui în cea din urmă,
C-o să rămîi fără turmă,
Săracuț de maica mea !

Plec spre bîlci după tociță,
Cu gîndul cam pe teșilă,
Săracuț de maica mea !

Cîrciumile fiind dese,
O cîrciumăreasă-mi iese,
Săracuț de maica mea !

Mă strigă : vino băiete,
Și să gust vinul îmi dete,
Săracuț de maica mea !

Vinul bun, ocaua mare,
Băui vinul de gustare,
Săracuț de maica mea !

Pînă la băut îmi fuse
Și mîntea zbură, se duse,
Săracuț de maica mea !

Băui trei zile de vară,
Strigînd : scoate, mereu cară,
Săracuț de maica mea !

Cu lăutari și cu gloată,
Dedei, băui turma toată,
Săracuț de maica mea !

Cînd văzui că după toate,
Încă și dator mă scoate,
Săracuț de maica mea !

O capră ce-mi rămăsese,
Și ea prin crîng se dusesese,
Săracuț de maica mea !

Să nu las să se răpuie
Caut capra, capra nu e,
Capra, săraca de ea !

Capra-n deal, capra în vale,
Iacă, zării capra-n cale,
Capra, săraca de ea !

Azvîrlii măciuca-n sete,
Capra peste cap se dete,
Capra, săraca de ea !

Alergai c-o rugioară,
Junghiai capra să nu moară,
Capra, săraca de ea !

Măcelarii aler gară
Și capra îmi cumpărară,
Capra, săraca de ea !

Iar pielea ei tăbăcarii
Și mațele lăutarii,
Capra, săraca de ea !

Îl legă frumos de coate,
Judecîndu-l pentru toate,
Săracuț de maica lui !

★

Iacă vine și românul,
Păgubașul și stăpînul,
Săracuț de maica lui !

Cînd se trezi de beție,
Văzu că e-n pușcărie,
Săracuț de maica lui !

Spitalul Amornului, b. 1, p. 139 (-56).

4 (12) *Albo, Albo de la munte*

Alba de la munte

Andantino

Al - bo, Al - bo de la mun - te,
Ce - ai pus fes - cio - cul pe frun - te ?
Că țî - au e - șit vor - be mul - te,
Că țî - au e - șit vor - be mul - te.

— Albo, Albo de la munte,
Ce-ai pus fesciorul pe frunte ?
Că țî-au ieșit vorbe multe.

Să-mi cosească fin cu rouă,
Frînge-i-s-ar coasa-n două,
Să vie la alta nouă.

— Las' să-mi iasă, că nu-mi pasă,
Că nu e badea acasă,
Ci e dus badea la coasă.

Să-mi cosească fin, costrele,
Facă-și coasa-n bucățele,
Să vie-n brațele mele.

Să-mi cosească fin cu floare,
Să-mi fie de sărbătoare,
La cap și la țigăoare.

Zică lumea, îi dau pace,
Eu m-oi purta și voi face
După cum lui badea-i place ;

Zică lumea ce o zice,
Nu va putea să ne strice,
Dragostea să ne rîdice.

Că mă știe badea bine,
Inima lui e la mine
Și-a mea o poartă la sine.

Inima lui îmi vorbește
Și a mea lui îi șoptește,
Că una d-alta dorește.

C-amîndouă sînt legate
Cu lanțuri arse-nfocate,
Ș-una pentru alta bate.

Și lanțul ce le coprinde
Între ele cînd se-ntinde,
Cu mai rău foc le aprinde ;

Iar cînd s-adun amîndouă,
Atuncea parcă le plouă
O răcoreală de rouă.

Le plouă, le răcorește,
Dar de tot nu le răcește,
Că dragostea le încălzește ;

Nici va răci vreodată
Dragostea lor cea-nfocată,
Dorul ca să mi-l abată.

Așa le e jurămîntul
Și-s legate cu cuvîntul,
A le despărți mormîntul.

Spitalul Amonului, br. 1, p. 139 (-61).

5 (13) Und-aur cucul din luncă

Militarul Călăreț

Andantino

Un - d a - uz cu - cul din lun - că
Mă - n - dem - nea - ză tot spre du - că

Cu - cul cîn - tă stînd pe nuc
Și mă - n - deam - nă să mă duc.

Und-aur cucul din luncă,
Mă-ndemnează tot spre ducă.
Cucul cîntă, stînd pe nuc,
Și mă-ndeamnă să mă duc.

Cucul cîntă, îmi urează,
Și spre ducă mă-ndemnează.
D-aș ajunge mai curînd,
Unde îmi stă tot în gînd.

Să-ncalec cal cum îmi place,
Inima să mi se-mpace ;
S-aur calul sforăind
Și din pinteni zornăind.

Să încing o săbioară
Care-mi va fi soțioară,
Soțioară d-ajutor,
Credincioasă și cu dor.

Soțioară pîn' la moarte,
Eu de ea nu m-oi desparte.
Auzi dragă, or n-auri,
Ori n-ai gură să răspunzi ?

Spitalul Amonului, br. 1, p. 140 (-64).

6 (14) Spune-mi, mîndro, mergi ? Nu mergi ?

Oltenesc

Andante

Spu - ne - mi, mîn - dro, mergi ?
nu mergi ? Ori po - te - ca

